

NALEGANIE (6) *sb n*

Oba a jasne; teksty nie oznaczają é.

sg N nalegani(e) (1). ◇ G naleganiã (2). ◇ D naleganiu (1). ◇ I naleganim (2).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII w.

Domaganie się, żądanie, nakłanianie; sollicitatio Mącz, Cn; compellatio, efflagitatio, instantia Cn (6): naleganie komu (1): Sollicitatio, Stárání/ nálegání komu Mącz 399c.

naleganie od kogo [= w którym imieniu] (1): A gdy ich obieranie minie: takie artykuły napiszą/ ktoremi myślom swoim fluzyc/ y seymowe sprawy zatrudnić vsiuią: y nálegánim w rzeczy od wżytkich bráciey/ á ono íami od íwey głowy y áffektow swoich/ zdrowym y należywym krolestwu rádom seymowym przeżkody y zamieszki/ íákíe mogą/ czynią SkarKazSej 694a.

W charakterystycznych połączeniach: naleganie jawne, przykre.

Wyrażenie: »uporne naleganie« (1): Krolá vpornym nalegánim do przyięgi/ y potwierdzenia praw/ y wolności Koronnych przywodzi StryjKron 616.

Szereg: »naleganie i prośenie« (1): Naleganiu lepak íawnemu y prośzeniu wftawicznemu pozwolić [ambitioni vero apertae ac petitioni improbae annuere]/ nieśpráwiedliwości przyítoi. ModrzBaz 44.

Wyrażenie przyimkowe: »dla nalegania« = propter improbitatem PolAnt, Vulg (2): BudBib Eccli 20/14; A íesli on będzie trwał kołącąc powiedam wam/ choćiażby mu też nie dał wftawży przeto że íesť przyiáciel íego: wżákoż dla przykrego nálegánia [propter improbitatem tamen eius] íego/ wftawży da mu ile potrzebuie. WujNT Luc 11/8.

Synonimy: domaganie, napieranie, żądanie.

Cf NALEGAĆ